

tanke at ville omstyrte disse Love, naar den kunde komme til det. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvad vilde der være sket, hvis Regeringen intet havde sagt om nogen som helst Ting vedrørende disse Love, men var gaaet til Valg uden enten ved anden eller ved tredje Behandling at tilkendegive det mindste angaaende sin Stilling til Forsvarslovenes videre Gennemførelse, og Valgkampen alligevel var kommen til delvis at dreje sig om Militærspørgsmaalet og Forfatningsspørgsmaalet, og der derefter var blevet et Flertal i denne Sal mod Militærlovene? Hvad tror det ærede Medlem, der vilde være sket? Jo, ganske nødvendigt, at Regeringen, i Overensstemmelse med dette Flertal, maatte have optaget Arbejdet for at faa disse Love omgjorte. Hvis ikke Regeringen havde gjort det, vilde det Flertal, som var valgt, utvivlsomt have forlangt en Regering, der vilde optage et saadant Arbejde. Jeg tror, at man kunde have bebrejdet Ministeriet, hvis det ikke havde talt ved anden og tredje Behandling, saaledes som det har gjort. Men at Sagen nødvendigvis maa forme sig saaledes, at et nyt Flertal efter det nye Valg maa medføre den politiske Udvikling, at Regeringen i Spidsen for dette Flertal søger at faa disse Love, som den anser for skadelige, omgjorte, er dog en given Ting.

Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Ringkøbing, om det er hans Mening, at disse Love skulde kunne binde ethvert kommende Flertal her i denne Sal, saaledes at det ingen Ret havde til at søge at faa dem omstyrtede. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlems Opfattelse af Flertalsstyret er den, at fordi han i en Sommersamling, efter at have vildledt Vælgerne paa forskellig Maade — ja, om Forladelse, det var maaske ikke ham, som særlig gjorde det, det var hans Substitut den Gang, som foretog det —, gennemførte Forsvarslovene, skulde man være forpligtet til ingen Sinde at røre ved disse Love. Jeg tror, at det ærede Medlem har den Opfattelse af Flertalsstyret, at naar Flertallet kommer, træder det i Arbejde for at gennemføre sin Politik.

Forleden spurgte Konseilspræsidenten oppe i Landstinget Højre, hvad Højre vilde gøre, hvis de ved det kommende Valg fik et Flertal her i Folketinget, hvis de fik et Flertal for en Udvidelse af Københavns Landbefæstning, om de da ikke vilde optage Arbejdet paa at faa disse Love forandrede i den Aand, at nu ogsaa Køben-

havns Landbefæstning blev gennemført med det samme, og den frikonservative Taler, til hvem Spørgsmaalet var rettet, rejste sig og sagde: Jo rimeligvis. Jeg antager, at hvis man her i Salen spurgte en af de Højretalere, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) eller det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), om de, hvis de kom i Besiddelse af Flertalsmagten her i Salen, ikke vilde anvende den til at søge at faa disse Love omgjorte, vilde de svare ikke blot: Jo rimeligvis, men: Jo selvfølgelig. Men i det Øjeblik, Flertalsmagten gaar til den anden Side, maa Arbejdet for at faa dem omgjorte paa en anden Maade være fuldkommen lige saa berettiget.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing kan neppe faa Folk til at tro, at Militærlovene ere noget særegent, noget fra det almindelige Lovgivningsarbejde afvigende, som ikke skal behandles paa samme Maade som andre Love. I det Øjeblik, et nyt Flertal i dette Ting træder til, vil det søge at forandre disse Love efter sine Anskuelser. Hvis det bliver de ærede Medlemmer fra Æbeltoft (N. Neergaard) og fra Frederiksværk (Parkov), som faa Flertallet, ville de gaa deres Vej; hvis det bliver Radikale og Socialdemokrater, der faa Flertallet, ville de gaa deres Vej. Det er Flertalsstyrets naturlige Konsekvens. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at det vil være berettiget for Højre at tage en saadan Politik op, og at det vil være berettiget for os at tage en saadan Politik op, og hvor han mener, at der overhovedet skulde kunne være Tale om en Bagtanke i disse ganske selvfølgeligelige Forhold.

Ellinger: Jo, deri har det ærede Medlem selvfølgelig Ret, at hvis Højre blev Flertal eller den Opfattelse, som Højre med Hensyn til Forsvarssagen bekender sig til, fik Flertal her i Tinget, vilde man søge at ændre Forsvarslovene i denne Opfattelses Aand, men det, her er Tale om for Højres Vedkommende, er, at en Foranstaltning, som i Henhold til Loven skulde iværksættes i 1922, vil man, inden Aaret 1922 kommer, søge at vælte. Men det er en helt anden Ting, at man, i det Øjeblik positive Foranstaltninger til Forsvarets Fremme nu ere vedtagne og skulde sættes i Værk, vil gaa hen og vælte dem. De to Ting kunne ikke paralleleres.

Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at den nuværende Regering ikke